

CHAT

SEGÉDLET

Készítette: Rajacsics Tamás (rajacsics.tamas@aut.bme.hu)

A gyakorlat célja egy multiplatform alkalmazás készítése Web alapú technológiák segítségével.

TARTALOM

1	Bevezetés	2
2	TypeScript	3
3	React	9
4	Progressive Web App	21
5	Publikálás	24
6	Függelék	25

1 BEVEZETÉS

1.1 ELŐISMERETEK ÉS FELHASZNÁLT ESZKÖZÖK

A gyakorlat feltételezi a következő előismereteket:

- JavaScript és TypeScript
- HTML és CSS
- React
- PWA

Használt eszközök:

- Visual Studio Code
  - o Debugger for Chrome, vagy Debugger for Firefox
  - o npm

1.2 A PROJEKT LÉTREHOZÁSA ÉS BEÁLLÍTÁSA

- 1) Futtassuk a projekt létrehozó scriptet

```
npx create-react-app my-app --template cra-template-pwa-typescript
```

- 2) Ez létrehoz egy könyvtárat chat-ui néven, amiben indítsuk el a Visual Studio Code-ot (Open Folder).
- 3) indítsuk el a szerveret és fordítót, ami minden mentésre újra betölti az oldalt.

```
npm start
```

- 4) Írjuk felül az index.css-t a függelékben találhatóval, hogy fejlesztés közben rendesen lássuk is az alkalmazásunkat.
- 5) Állítsuk be a tsconfig.json-ben a noImplicitAny-t false-ra.
- 6) Opcionális: F5-öt megnyomva és Chrome-ot kiválasztva létrejön a launch.json fájl, ami a debugger beállításait tartalmazza. Módosítsuk, hogy azonos porton működjön, mint a szerver.

Akkor sikerült minden beállítani, ha minden mentésre újra tölt a böngésző.

2 TYPESCRIPT

Az alkalmazás logikáját írjuk meg TypeScript segítségével. A szerverhez kapcsolódást WebSocketkel tehetjük meg, ami kétirányú kommunikációt biztosít. Ez azt is jelenti, hogy a hívásaink nem kérdés-válasz alapon működnek, hanem küldhetünk csomagokat a szervernek, ami ettől függetlenül küld csomagokat nekünk. Az ilyen típusú interfészt nem lehet/értelmes távoli eljáráshívással modellezni és implementálni – helyette kimenő és bejövő csomagok kezelésével oldunk meg mindent.

2.1 CHAT.TS

Első lépés a definíciós fájlok megszerzése, vagy megírása. Általános esetben ezeket megkapjuk, itt most mi írjuk be a típusokat. Hozzunk létre egy chat.ts fájlt és vegyük fel a szerver által használt struktúrákat.

```
export interface MessageDto
{
  id: number;
  timeStamp: string;
  referenceTo: number; // 0: normal message, +: update, -: delete
  senderId: string;
  contentType: number;
  content: string;
}
```

```
export interface UserDto
{
  id: string;
  displayName: string;
  tag: string;
  lastSeen: string;
}
```

```
export interface ConversationDto
{
  channelId: string;
  parentChannelId: string;
  name: string;
  description: string;
  data: string;
  state: number; // disconnected, outgoingRequest, incomingRequest, accepted, group
  access: number; // none, read, write, admin
  notificationLevel: number; // none, gray, push
  unreadCount: number;
  memberIds: string[];
  lastMessages: MessageDto[];
}
```

```
export interface InboxDto
{
  user: UserDto;
  contacts: UserDto[];
  conversations: ConversationDto[];
}
```

```
export type OutgoingPacket =
  { type: "login", email: string, password: string, staySignedIn: boolean } |
  { type: "loginWithToken", token: string } |
  { type: "register", email: string, password: string, displayName: string, staySignedIn: boolean } |
  { type: "contactRequest", email: string, firstMessage: string } |
  { type: "message", channelId: string, referenceTo: number, contentType: number, content: string };
```

```
export type IncomingPacket =
  { type: "error", message: string } |
  { type: "login", query: string, token: string, inbox: InboxDto } |
  { type: "message", channelId: string, message: MessageDto } |
  { type: "conversationAdded", conversation: ConversationDto } |
  { type: "conversationRemoved", channelId: string } |
  { type: "user", user: UserDto };
```

Ezek kódot nem generálnak, csak a típusellenőrzéshez és kódkiegészítéshez kellnek.

2.2 HELYI ADATBÁZIS

Hozzunk létre egy Proxy osztályt, ami a szerver interfészét modellezi.

```
import { OutgoingPacket, InboxDto, IncomingPacket } from './chat'

class Proxy
{
  private ws: WebSocket;

  constructor()
  {
    this.ws = new WebSocket( "ws://ws.ifelse.io/" );
    this.ws.addEventListener( "open", () =>
    {
      this.ws.send( "Hello" );
    } );
    this.ws.addEventListener( "message", e =>
    {
    } );
  }
}

export var proxy = new Proxy();
```

Teszteljük le, hogy tudunk-e kapcsolódni, küldeni és fogadni adatot, majd töröljük a send hívást.

Írjuk meg a küldő függvényt, ami a megfelelő formátumban elküldi a csomagot a szervernek.

```
sendPacket( packet: OutgoingPacket )
{
  this.ws.send( JSON.stringify( packet ) );
}
```

Implementáljuk a helyi tárat. Jelen esetben ez a szerverről bejött adatok tárolását jelenti.

```
inbox: InboxDto | null = null;
```

Majd kezeljük a bejövő csomagokat.

```
this.ws.addEventListener( "message", e =>
{
  let p = <IncomingPacket>JSON.parse( e.data );
  switch ( p.type )
  {
    case "error":
      alert( p.message );
      break;
    case "login":
      this.inbox = p.inbox;
      break;
    case "message":
      let cid = p.channelId;
      this.inbox!.conversations.find( x => x.channelId === cid )?.lastMessages.push( p.message );
      break;
    case "conversationAdded":
      this.inbox!.conversations.push( p.conversation );
      break;
  }
});
```

2.3 ESEMÉNYEK PUBLIKÁLÁSA

Szükségünk van egy mechanizmusra, amivel a komponensek fel/le tudnak iratkozni eseményekre, amiket publikálni szeretnénk. Ennek egyik lehetséges módja az `addEventListener` minta. Ehhez készítsünk egy támogató osztályt `EventProducer` néven.

```
export class EventProducer
{
  private listeners: { type: string, listener, obj?: Object }[] = [];

  addEventListener( type: string, listener, obj?: Object )
  {
    this.listeners.push( { type, listener, obj } );
  }
  removeEventListener( type: string, listener )
  {
    this.listeners.splice( this.listeners.findIndex( x => x.type === type && x.listener === listener ), 1 );
  }
}
```

Továbbá szükségünk van az esemény elsütésére.

```
protected dispatch( type: string, ...args )
{
  for ( let listener of this.listeners.filter( x => x.type === type ) )
    listener.listener.call( listener.obj, ...args );
}
```

Itt a spread operátort használjuk a tetszőleges számú paraméter átvételére és átadására.

Illetve a komponensek támogatására készítünk egy removeAll függvényt is.

```
removeAllEventListener( obj: Object )
{
  if ( !obj )
    throw new Error( "Must specify object" );
  this.listeners = this.listeners.filter( x => x.obj !== obj );
}
```

2.3.1 EVENTMAP

Jelenleg a listenernek nincs típusa (any), mert nem tudjuk, hogy milyen eseményhez milyen szignatúra kell. Hogyan tudjuk ezt típusossá tenni? A megoldás az EventMap szerkezet, amit a nyelv kezelni tud.

Kérjünk be egy olyan típusparamétert (generics), ami minden eseményhez hozzárendel egy függvényszignatúrát. Ennek le tudjuk kérdezni mind a kulcsait (keyof), mind az értékeit.

```
export class EventProducer<M>
```

A type típusát cseréljük le type: keyof M típusra. Ez azért fog helyesen működni, mert a keyof M egy unió típust készít az összes lehetséges kulccsal.

Az egyes függvényeket pedig írjuk át a következőképpen

```
addEventListener<K extends keyof M>( type: K, listener: M[ K ], obj?: Object )
```

2.3.2 EVENTMAP FELHASZNÁLÁSA

Definiáljunk egy EventMap-et. Vegyük fel az összes lehetséges eseményt a hozzá tartozó függvényszignatúrával a Proxy.ts-ben.

```
interface ProxyEventMap
{
  "login": () => void;
  "message": ( channelId: string, message: MessageDto ) => void;
  "conversation": ( channelId: string ) => void;
}
```

A Proxy osztályt származtassuk le az EventProducer-ból.

```
class Proxy extends EventProducer<ProxyEventMap>
```

Majd süssük el az eseményeket a megfelelő helyeken. (login üzenetben a login-t, stb.)

```
case "login":  
    this.inbox = p.inbox;  
    this.dispatch( "login" );  
    break;  
  
...  
this.dispatch( "message", cid, p.message );  
  
...  
this.dispatch( "conversation", p.conversation.channelId );
```

Próbáljuk ki, regisztráljunk be a saját címünkkel, vagy valami egyedi kóddal (a szerver nem ellenőrzi az email cím helyességét)! Írjunk kódot a register megívására, és nézzük meg, hogy jön-e login csomag!

A chat szerver címe: "wss://raja.aut.bme.hu/chat/"

3 REACT

3.1 ELSŐ KOMPONENS LÉTREHOZÁSA: LOGIN.TSX

Hozzunk létre egy fájlt Login.tsx néven a következő tartalommal.

```
import React, { Component } from 'react';

export class Login extends Component
{
  render()
  {
    return (
      <div className="login">
        
        <input type="email" placeholder="Email (someone@example.com)" />
        <input type="password" placeholder="Password" />
        <button type="button">Login</button>
        <a href="https://www.google.hu/search?q=privacy">Privacy Policy</a>
      </div> );
  }
}
```

Tegyük be az App komponensbe (figyeljünk az importra). Közben alakítsuk át az Appot osztállyá, hogy azonos formája legyen minden komponensnek.

```
import React, { Component } from 'react';
import { Login } from './Login'

export default class App extends Component
{
  render()
  {
    return (
      <div className="app">
        <Login />
      </div>
    );
  }
}
```

Általában jó ötlet minden komponens gyökérelemét megjelölni egy CSS névvel, hogy később kényelmesen tudjuk formázni.

3.1.1 ÁLLAPOT KEZELÉS

Vegyünk fel állapotot a Login komponensben, hogy tudjuk kezelni a bemenetet (másik lehetőség a bemenet kezelésére a DOM-ban tárolt állapot, de akkor nem tudunk gépelés közben segíteni a felhasználónak).

```
state = { email: "", password: "" };
```

Majd szinkronizáljuk az állapotot a vezérlőkkel (value és onChange).

```
<input ... value={ this.state.email } onChange={ e => this.setState( { email: e.target.value } ) } />
```

És ugyanúgy a password mezőre is.

3.1.2 GOMB KEZELÉSE

Kezeljük a gombot egy külön függvényben.

```
<button type="button" onClick={ () => this.onClick() }>Login</button>
```

Az implementáció egyelőre üres.

```
onClick()  
{  
}  
}
```

3.1.3 FELTÉTELES ELEMÉK ÉS BELSŐ LOGIKA

Kezeljük a regisztrációt is ebben a komponensben. Legyen egy állapotunk, hogy éppen regisztrálunk, vagy belépünk, és ennek megfelelően tegyünk ki még egy mezőt, ahova a nevét tudja beírni a felhasználó.

```
state = { email: "", password: "", displayName: "", register: false };
```

Feltételes elemet megoldhatjuk például az && operátorral.

```
{ this.state.register &&  
  <input type="text" placeholder="Display Name (Agent Smith)" value={ this.state.displayName }  
    onChange={ e => this.setState( { displayName: e.target.value } ) } /> }
```

Illetve a gombra írjuk ki a megfelelő szöveget.

```
<button type="button" onClick={ () => this.onClick() }>  
  { this.state.register ? "Register" : "Login" }  
</button>
```

3.1.4 SETSTATE AKTUÁLIS ÁLLAPOT FÜGGVÉNYÉBEN

Ha a setState hívásban fel akarjuk használni a jelenlegi állapotot, akkor a függvényt elfogadó verzióját kell használni. Erre azért van szükség, mert ha egy frissítésen belül több setState hívás is van, ami az adott tulajdonságot állítja (akár több függvényben szétszórva), akkor csak az utolsó fog érvényre jutni. Tipikus példa a setState({ a: this.state.a + 1 }), ami ha többször is meghívódik, akkor is csak eggyel növeli (optimalizáció függő, hogy 1, vagy több).

Oldjuk meg a váltást a regisztráció és belépés között.

```
<p>{ this.state.register ? "Switch back to " : "Have no account yet? Go and " }
  <a href="" onClick={ e =>
    {
      e.preventDefault();
      this.setState( state => ( { register: !state.register } ) ); // pass a function instead of object
    } }>
    { this.state.register ? "Login" : "Register" }
  </a>
</p>
```

Majd implementáljuk az onClick függvényt.

```
onClick()
{
  if ( this.state.register )
    proxy.sendPacket( { type: "register", email: this.state.email, password: this.state.password,
      displayName: this.state.displayName, staySignedIn: false } );
  else
    proxy.sendPacket( { type: "login", email: this.state.email, password: this.state.password,
      staySignedIn: false } );
}
```

Találjunk ki egy egyedi kódot (pl. neptun kód), és ha valaki beírja ezt a Register űrlapon az email mezőbe, akkor a displayName mező tartalmát írjuk felül a saját keresztnevünkre!

3.2 FUNKCIONALITÁS KIEMELÉSE: TEXTINPUT.TSX

Gyakori, hogy egy komponens kezd túl összetett lenni, vagy egy már létező vezérlőt szeretnénk felokosítani. Ilyen esetekben elkészítünk egy másik komponenst, aminek azonos/hasonló a használata, és lecseréljük a korábban használt helyeken.

Írjunk meg egy jobban működő bemeneti mezőt a beépített <input> helyett. Hozzunk létre egy új fájlt TextInput.tsx néven.

3.2.1 PROPS

Az interfésze a következő.

```
export interface TextInputOptions
{
  value?: string;
  onChange?: ( value: string ) => void;
  type?: "text" | "password" | "email";
  placeholder?: string;
  onEnter?: () => void;
  autofocus?: boolean;
};
```

Támogatja az eddig is használt value és onChange állapotkezelést, placeholder szöveget, illetve ad eseményt az Enter megnyomására is.

A props típusossá tétele típusparaméterrel lehetséges.

```
export class TextInput extends Component<TextInputOptions>
```

Belső állapota a beírt szöveg, illetve szükségünk van arra is, hogy fókuszált-e.

```
state = { value: this.props.value, focus: false };
```

A render a következő.

```
return (
  <div className="text-input">
    <input type={ this.props.type ?? "text" } value={ this.state.value }
      onChange={ e =>
        {
          this.setState( { value: e.target.value } );
          this.props.onChange?.( e.target.value );
        }
      }
      onBlur={ () => this.setState( { focus: false } ) }
      onFocus={ () => this.setState( { focus: true } ) } />
    <div className="focus-indicator"></div>
    <label className={ this.state.value || this.state.focus ? "subsided" : "" }>
      { this.props.placeholder }
    </label>
  </div> );
```

Van benne egy input, illetve a placeholder szöveg akkor is látszik, ha beleírtunk valamit.

3.2.2 FELTÉTELES ATTRIBÚTUMOK

Az onEnter és autofocus opcionális tulajdonságokat feltételesen adjuk hozzá. A renderben hozzunk létre egy objektumot, aminek megadjuk az attribútum-érték párosokat.

```
let attrs = {} as any;  
if ( this.props.autofocus )  
  attrs.autoFocus = true;  
if ( this.props.onEnter )  
  attrs.onKeyDown = e =>  
  {  
    if ( e.keyCode === 13 )  
      this.props.onEnter!();  
  };
```

És használjuk fel a spread operátorral az inputon.

```
{ ...attrs }
```

3.2.3 KOMPONENSENKÉNTI CSS

Adjunk hozzá egy új fájlt `TextInput.css` néven, aminek a tartalma a függelékben található. A komponensben import segítségével lehet használni.

```
import './TextInput.css'
```

3.2.4 FELHASZNÁLÁSA

Miután kész a `TextInput`, mindenhol használjuk ezt input helyett. Az egyetlen különbség, hogy az `onChange` eseménykezelőben `e.target.value` helyett simán `e`-t használunk. A `Login` komponens első `TextInput`-ján állítsunk be `autoFocus`-t is, illetve mindegyiken `onEnter`-t.

```
<TextInput type="email" placeholder="Email (someone@example.com)" value={ this.state.email }  
  onChange={ e => this.setState( { email: e } ) } onEnter={ () => this.onClick() } autoFocus={ true } />
```

3.3 GYEREK KOMPONENS FUNKCIONALITÁSÁNAK PUBLIKÁLÁSA

Készítsünk egy többször is felhasználható input+button komponenst `TextInputAndButton` néven. Használjuk fel a már létező `TextInput` komponenst és publikáljuk ki a teljes funkcionalitását.

3.3.1 LÉTEZŐ PROPS BŐVÍTÉSE

Bővítsük a már létező `TextInputOptions` két mezővel.

```
export interface TextInputAndButtonOptions extends TextInputOptions  
{  
  buttonContent?: string;  
  onClick?: ( text: string ) => boolean | void;  
}
```

Használjuk fel. Figyeljük meg a spread operátor használatát, ami átadja az összes props-ot a belső komponensünknek.

```
export class TextInputAndButton extends Component<TextInputAndButtonOptions>
{
  onClick()
  {
  }

  render()
  {
    return (
      <div className="text-input-and-button">
        <TextInput { ...this.props } onEnter={ () => this.onClick() } />
        <button type="button" onClick={ () => this.onClick() }>
          { this.props.buttonContent }
        </button>
      </div>
    );
  }
}
```

3.3.2 REF

A TextInput értékét csak akkor tudjuk kiolvasni, ha ráteszünk egy ref-et (vagy tároljuk az állapotát, de ahhoz sok mindent át kéne írni itt).

```
textInput = React.createRef<TextInput>();
```

Majd tegyük rá a komponensre.

```
<TextInput { ...this.props } ref={ this.textInput } onEnter={ () => this.onClick() } />
```

Használjuk fel az onClick-ben.

```
if ( this.props.onClick?.( this.textInput.current?.state.value ?? "" ) )
  this.textInput.current?.setState( { value: "" } );
```

Ha true-t ad vissza, akkor töröljük az inputot – kényelmes használni.

3.4 ALKALMAZÁS FELÜLETE: MAIN.TSX

Hozzuk létre a következő komponenseket (App, Login és TextInputAndButton már készen vannak): Main, LeftPane, RightPane, ConversationCard és MessageCard.

App

  Login

  Main

    LeftPane

      TextInputAndButton

      ConversationCard

RightPane

MessageCard

TextInputAndButton

Az alkalmazás felületét a Main komponens implementálja, ha be vagyunk lépve, különben a Login komponens látszik.

A Main komponens kiteszi a bal és jobb oldalt egymás mellé (row CSS ezt megoldja), és kezeli a kiválasztott chatet.

```
export class Main extends Component
{
  state = { selectedConversation: undefined as ( ConversationDto | undefined ) };
  render()
  {
    return (
      <div className="main row">
        <LeftPane
          inbox={ proxy.inbox! }
          selectedConversation={ this.state.selectedConversation }
          onSelect={ c => this.setState( { selectedConversation: c } ) } />
        <RightPane conversation={ this.state.selectedConversation } />
      </div>
    );
  }
}
```

Egyelőre még nincs meg a bal és jobb oldal, így ez nem fordul.

3.5 LISTÁK ÉS KÜLSŐ ESEMÉNYEK

3.5.1 LEFTPANE.TSX

A LeftPane megkapja az inboxot, illetve kezeli a meghívást és chat kiválasztását.

A komponens props-a és render kódja a következő. Vegyük észre a lista generálást.

```
export class LeftPane extends Component<{
  inbox: InboxDto, selectedConversation: ConversationDto | undefined,
  onSelect: ( c: ConversationDto ) => void
}>
{
  render()
  {
    return (
      <div className="left-pane">
        <p className="my-tag">My tag: { this.props.inbox.user.tag }</p>
        <TextInputAndButton type="text" placeholder="Add user by Tag (Name#123)"
          buttonContent="Inv"
          onClick={ text => this.sendContactRequest( text ) } />
        <div className="conversations">
          { this.props.inbox.conversations.map( x =>
            <ConversationCard
              key={ x.channelId }
              conversation={ x }
              selected={ x === this.props.selectedConversation }
              onSelect={ () => this.props.onSelect( x ) } /> ) }
        </div>
      </div>
    );
  }
}
```

A sendContactRequest kódja egyszerű.

```
sendContactRequest( email: string )
{
  proxy.sendPacket( { type: "contactRequest", email, firstMessage: "Hello" } );
  return true;
}
```

Az egyetlen hiányzó funkcionalitás az új chat esemény kezelése.

```
componentDidMount()
{
  proxy.addEventListener( "conversation", c => this.forceUpdate(), this );
}

componentWillUnmount()
{
  proxy.removeAllEventListener( this );
}
```

Amikor jön egy üzenet, frissítjük a komponenst, illetve leiratkozunk az eseményről, amikor a komponensünk megszűnik.

3.5.2 CONVERSATIONCARD.TSX

Szintén külső eseményeket kezel a ConversationCard komponens. Amikor jön egy üzenet, akkor frissíteni kell. A render a következő.

```
export class ConversationCard extends Component<{
  conversation: ConversationDto,
  selected: boolean,
  onSelect: () => void
}>
{
  render()
  {
    let lastMessage = this.props.conversation.lastMessages.length > 0 ?
      this.props.conversation.lastMessages[ this.props.conversation.lastMessages.length - 1 ] : null;
    return (
      <div className={ "conversation-card" + ( this.props.selected ? " selected" : "" ) }
        onClick={ () => this.props.onSelect() }>
        <div className="row">
          <span className="channel-name">{ this.props.conversation.name }</span>
          <span className="time">
            { lastMessage && new Date( lastMessage.timeStamp ).toLocaleTimeString() }
          </span>
        </div>
        <span className="last-message">{ lastMessage?.content }</span>
      </div>
    );
  }
}
```

A külső események kezelése ismét a componentDidMount és componentWillUnmount életciklus kezelő függvényekkel lehetséges.

```
componentDidMount()
{
  proxy.addEventListener( "message", ( cid, m ) =>
  {
    if ( cid === this.props.conversation.channelId )
      this.forceUpdate();
  }, this );
}
componentWillUnmount()
{
  proxy.removeAllEventListener( this );
}
```

Ha van szám a neptun kódodban, akkor ne az idejét írd ki az utolsó üzenetnek, hanem a dátumát!

3.6 FRAGMENT: RIGHTPANE.TSX

Nézzük meg a RightPane komponens render kódját. Ha több elemet kell visszaadjuk, akkor használhatjuk a <Fragment> kulcsszót (vagy a rövidítését: <>). Így nem kell őket külön tömbbe tenni. A kód többi része ismert elemekből áll.

```
export class RightPane extends Component<{ conversation?: ConversationDto }>
{
  componentDidMount()
  {
    proxy.addEventListener( "message", ( cid, m ) =>
    {
      if ( cid === this.props.conversation?.channelId )
        this.forceUpdate();
    }, this );
  }
}
```

```
componentWillUnmount()
{
  proxy.removeAllEventListener( this );
}
```

```
onSend( text: string )
{
  proxy.sendPacket( { type: "message", channelId: this.props.conversation!.channelId, referenceTo: 0
, contentType: 0, content: text } );
  return true;
}
```

Minden küldésnél írd a szöveg elé egy kódot így: „X: text”, ahol az első karakter (X) a saját neptun kódod első karaktere legyen.

```

render()
{
  return (
    <div className="right-pane column">
      { this.props.conversation &&
        <>
          <div className="conversation-header">
            <p>{ this.props.conversation?.name }</p>
          </div>
          <div className="messages">
            { this.props.conversation?.lastMessages.map( x =>
              <MessageCard key={ x.id } message={ x }
                own={ x.senderId === proxy.inbox?.user.id } /> ) }
          </div>
          <div className="send-message row">
            <TextInputAndButton type="text" placeholder="Type something awesome here..."
              buttonContent="Send" onClick={ x => this.onSend( x ) } />
          </div>
        </>
      }
    </div>
  );
}

```

3.7 PURECOMPONENT: MESSAGECARD.TSX

Ez a komponens nagyon egyszerű. Csak a props-ban tárolt adatoktól függ a render, így lehet PureComponent (akkor is lehetne, ha lenne egyszerű állapota).

```

export class MessageCard extends PureComponent<{ message: MessageDto, own: boolean }>
{
  render()
  {
    return (
      <div className={ "message-card" + ( this.props.own ? " own" : "" ) }>
        <div className="bubble">
          <span className="text">{ this.props.message.content }</span>
          <span className="time">
            { new Date( this.props.message.timeStamp ).toLocaleTimeString() }
          </span>
        </div>
      </div>
    );
  }
}

```

3.8 APP VÉGLEGESÍTÉSE

Amikor betesszük a Main komponenst az App-ba a Login mellé, akkor gondoskodjunk róla, hogy vagy az egyik, vagy a másik látszódjon. Ehhez vegyünk fel egy állapotot showLogin néven, és iratkozzunk fel a login üzenetre, ami hamisra állítja ezt.

```
state = { showLogin: true };

componentDidMount()
{
  proxy.addEventListener( "login", () => this.setState( { showLogin: false } ) );
}
```

A renderben pedig használjuk a ?: operátort az egyik/másik kijelzésére.

```
{ this.state.showLogin ? <Login /> : <Main /> }
```

4 PROGRESSIVE WEB APP

4.1 MOBILBARÁT ALKALMAZÁS

Jelenleg az alkalmazásunk responsive ugyan, de vékony képernyőn (mobil) nem igazán működik. Oldjuk meg ezt úgy, hogy vagy csak a bal, vagy csak a jobb oldalt jelenítjük meg kicsi képernyőn.

4.1.1 MOBIL RIGHTPANE.TSX

Módosítsuk a jobb oldal felső részét úgy, hogy legyen egy Back gomb is rajta.

Ehhez a gombnyomást vissza kell küldjünk a Main-nek, hogy kezelni tudja a váltást. Ezt (onBack) vegyük fel a props-ba.

```
export class RightPane extends Component<{ conversation?: ConversationDto, onBack: () => void }>
```

A gombot vegyük fel (a row CSS-t tegyük rá, hogy egymás mellé kerüljenek).

```
<div className="conversation-header row">
  <button type="button" className="only-narrow"
    onClick={ () => this.props.onBack() }>Back</button>
  <p>{ this.props.conversation?.name }</p>
</div>
```

4.1.2 MOBIL MAIN.TSX

Tegyük rá egy CSS-t, ami azt mutatja, hogy a bal, vagy jobb oldal van fókuszban, illetve Back gombra állítsuk be undefinedra a kiválasztott chatet.

```
let className = "main row " + ( this.state.selectedConversation ? "right" : "left" );
return (
  <div className={ className }>
    <LeftPane
      inbox={ proxy.inbox! }
      selectedConversation={ this.state.selectedConversation }
      onSelect={ c => this.setState( { selectedConversation: c } ) } />
    <RightPane conversation={ this.state.selectedConversation }
      onBack={ () => this.setState( { selectedConversation: undefined } ) } />
  </div>
);
```

A jobb oldalnak van egy bordere, ami az elválasztást végzi, de szükségtelen, ha csak a jobb oldal látszik. Oldjuk meg CSS-ben, hogy csak akkor legyen ott, ha mindkét oldal látszik!

4.2 KONFIGURÁLÁS ÉS TELEPÍTÉS

4.2.1 MANIFEST.JSON

Első lépés a manifest fájl létrehozása és megírása. Az új project varázsló létrehoz egyet, így nekünk csak szerkeszteni kell.

Írjuk át a következő beállításokat.

```
"short_name": "MyChat",  
"name": "My Chat",
```

4.2.2 SERVICE WORKER

A Service Worker is meg van írva, nekünk csak engedélyezni kell az index.tsx utolsó sorában.

```
serviceWorker.register();
```

4.2.3 PUBLIKÁLÁS ÉS PACKAGE.JSON

Az utolsó változtatást a package.json fájlban kell tegyük. Adjuk hozzá a következőt.

```
"homepage": ".",
```

Ez lehetővé teszi, hogy bárhol futtassuk az alkalmazást, ne csak a gyökérben menjen.

Végül fordítsunk egy release buildet, ahogy az a readme.md fájlban meg van adva.

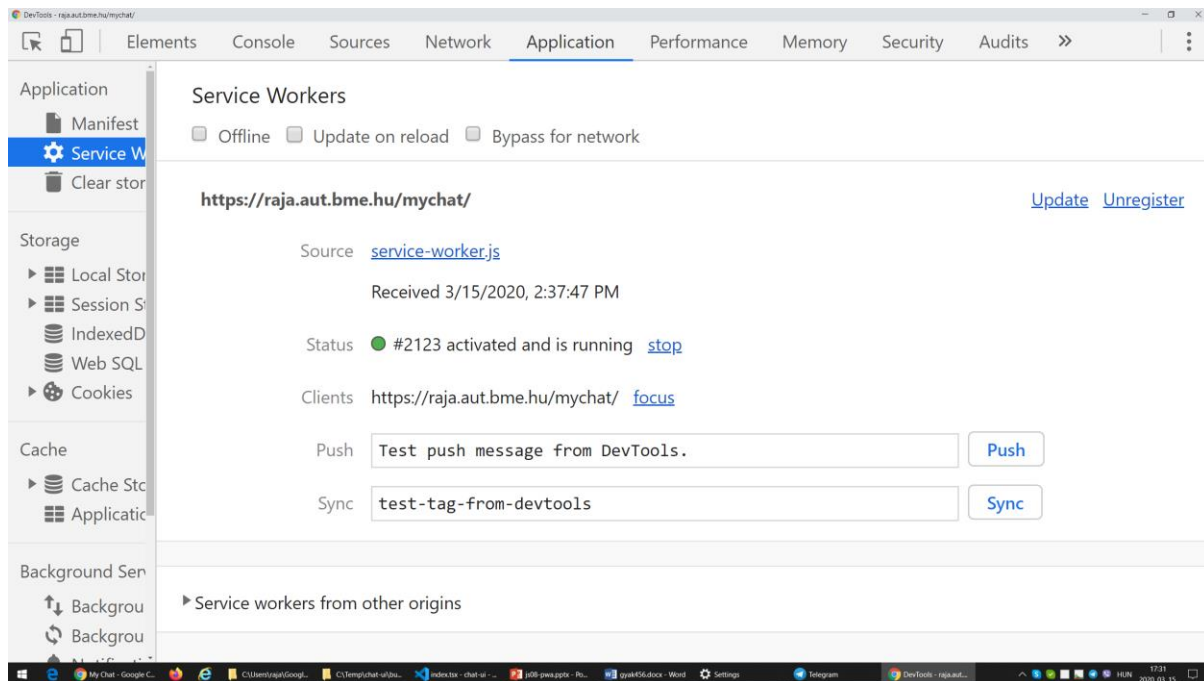
```
npm run build
```

Az eredményt másoljuk fel a végső helyére a webszerveren, ami HTTPS-ként tudja visszaadni. A publikálás fejezet GitHub-ra teszi ki.

Próbáljuk ki.

4.3 PWA ESZKÖZÖK

Menjünk be a DevTools Application menüjébe, és nézzük meg a Manifest, Service Workers, és Cache Storage menüket.

5 PUBLIKÁLÁS

Bárhova publikálhatjuk a forrást, itt most GitHub-ra fogjuk.

5.1 GITHUB

Első körben commitoljunk mindent (VSCode bal oldalon a 3. ikon – Source Control), hogy létrejöjjön egy csomag, amit fel tudunk majd tenni.

Regisztráljunk GitHub-on (<https://github.com/>), ha még nincs accountunk, és hozzunk létre egy repository-t my-chat néven (vagy akármi más néven). A következő két parancsot hajtsuk végre a kódunk gyökérkönyvtárában. A linket a github adja.

```
git remote add origin https://github.com/YOURACCOUNT/my-chat.git  
git push -u origin master
```

Ha most frissítjük a github oldalunkat, akkor látnunk kell a fájlokat és a README.md tartalmát.

5.2 RELEASE VERZIÓ

Adjuk hozzá a korábban elkészített build könyvtárat a Source Control-hoz a .gitignore fájl szerkesztésével. Töröljük ki, vagy kommentezzük ki a /build sort.

```
# production  
#/build
```

Ezek után tegyük fel ezt is GitHub-ra (commit és push).

5.3 GITHUB PAGES

GitHub képes hostolni statikus oldalakat. A projekt oldalán menjünk be a Settings-be, majd engedélyezzük a GitHub Pages-t a Source állításával:

```
master branch
```

Ezek után működik az oldalunk a megadott linken, csak hozzá kell tenni a /build-et a végére.

<https://ACCOUNT.github.io/my-chat/build/>

6 FÜGGELÉK

6.1 TEXTINPUT.CSS

```
.text-input {  
  position: relative;  
  padding: 12px 0;  
}  
.text-input input {  
  width: 100%;  
  padding: 6px 6px;  
  border: 0;  
  outline: none;  
}  
.text-input label {  
  position: absolute;  
  color: gray;  
  font-style: italic;  
  left: 6px;  
  top: 18px;  
  pointer-events: none;  
  transition: all 0.15s;  
}  
.text-input label.subsided {  
  left: 0;  
  top: 0;  
  font-size: 9pt;  
  transition: all 0.15s;  
  color: lightgray;  
}  
.text-input .focus-indicator {  
  position: absolute;  
  bottom: 12px;  
  width: 100%;  
  border: solid gray;  
  border-width: 0 0 1px 0;  
}  
.text-input input:focus+.focus-indicator {  
  border-color: black;  
  border-color: var(--focus-indicator-color, black);  
  border-width: 0 0 2px 0;  
}
```

6.2 INDEX.CSS

```
html, body, div {  
  margin: 0;  
  padding: 0;  
}  
  
* {  
  box-sizing: border-box;  
}  
  
html, body, #root, .app, .main {  
  width: 100%;  
  height: 100%;  
}  
  
body {  
  font-family: 'Segoe UI', sans-serif;  
  font-size: 16px;  
  line-height: 1.5;  
}  
  
input, button {  
  font-family: inherit;  
  font-size: inherit;  
  line-height: inherit;  
}  
  
p {  
  margin: 0 0 6px 0;  
}  
  
input {  
  padding: 4px 6px;  
}  
  
button {  
  padding: 6px 12px;  
  background-color: #00A5C6;  
  color: white;  
  font-weight: 600;  
  border: none;  
  border-radius: 2px;  
}  
  
button:hover {  
  background-color: #00BBE0;
```

```
}

.row {
  display: flex;
}

.row>* {
  min-width: 0;
  flex: 1;
}

.column {
  display: flex;
  flex-direction: column;
}

.column>* {
  min-height: 0;
  flex: 1;
}

.login {
  max-width: 400px;
  margin: 0 auto;
  text-align: center;
}

.left-pane {
  flex: 0 0 300px;
}

.my-tag {
  padding: 6px 10px;
  font-weight: 500;
}

.text-input-and-button {
  display: flex;
  align-items: center;
}

.text-input-and-button>*:first-child {
  flex: 1;
}

.left-pane .text-input-and-button {
  margin: 6px 10px;
}
```

```
}

.left-pane .text-input-and-button button {
  flex: 0 0 auto;
  margin: 0;
}

.conversation-card {
  cursor: pointer;
  padding: 6px 10px;
  overflow: hidden;
  text-overflow: ellipsis;
}

.conversation-card:hover {
  background-color: #eee;
}

.conversation-card .channel-name {
  font-weight: 500;
  color: black;
}

.conversation-card .time {
  text-align: right;
  color: #888;
}

.conversation-card .last-message {
  color: #888;
  text-overflow: ellipsis;
  white-space: nowrap;
}

@media (max-width: 650px) {
  .left .right-pane {
    display: none;
  }
  .right .left-pane {
    display: none;
  }
  .left .left-pane {
    flex: 1;
  }
}

.right-pane {
```

```
border: solid #aaa;
border-width: 0 0 0 1px;
}

.right-pane .conversation-header {
padding: 6px 8px;
font-weight: 500;
color: black;
flex: 0 0 auto;
align-items: center;
}

.right-pane .conversation-header>p {
margin: 6px 10px;
}

.right-pane .conversation-header>button {
flex: 0 0 auto;
}

@media (min-width: 650px) {
  .only-narrow {
    display: none;
  }
}

.messages {
border: solid #aaa;
border-width: 1px 0;
overflow-y: scroll;
}

.message-card {
margin: 6px 8px;
}

.message-card.own {
margin: 6px 8px;
text-align: right;
}

.message-card .bubble {
display: inline-block;
background: white;
padding: 6px 10px;
border-radius: 5px;
box-shadow: 1px 1px 5px gray;
```

```
}  
  
.message-card.own .bubble {  
  background: #eee;  
}  
  
.message-card .time {  
  margin: 0 0 0 10px;  
  color: #aaa;  
}  
  
.right-pane .send-message {  
  padding: 6px 8px;  
  flex: 0 0 auto;  
}
```